

Mattias Andersson
Co Framgångsföretaget
Karlavagnsgatan 11
41756 GÖTEBORG
070-2848539
mattias@framgangsforetaget.se

2012-12-24

Denna bild för att fira vänner som tänkte gifta sig. Coolt. Blir bra det. Respekt.

Handlingen skapar större förmögenheter än klokheten. Luc de Clapiers de Vauvenargues

Årets julafton är snart över och inristat i historieböckerna. Imorgon är det juldagen och i övermorgon är det bokstavligt talat en Annan dag. För många år sedan plitade poeten Anna Maria Lenngren ner en kort essä som fick namnet... Några ord till min kära dotter om jag hade någon... Jag tänkte skriva av mig under nästkommande sidor och låt oss kalla detta något i stil med... Tankar till min Gudson då jag har en...

På sin morsas kontor i blåbärsmössan.

Det är kul att se hur saker och ting hänger ihop. Det funderar folk på i tid och otid och vill man se mönster och tycker om att fundera över personliga beslutsprocesser finns den eminenta boken How we Decide som får bli det första Ninaninanana-tipset. Jonah Lerer är

författare till den fantastiska alstret som faktiskt på ett vetenskapligt sätt förklarar hur beslutsmodeller fungerar med tanke på dopaminer och utrangerande av alternativ och rättfärdigande. Så för dem av er som tröttnat på att följa med hur Lindsay Lohan mår och facebookuppdateringar är det ett klart läsvärd bok som väcker slumrande sinnen och förtvinande synapser.

Sen vad som leder till vad och varför är också en liten reflektion man kan göra och i denna stund sitter jag på Karlavagnsgatan och är omgiven av en del saker. Nedan är en 10 lista på småprylar som finns runt omkring mig och alla berättar en historia. Lite som Kobayashin gjorde i filmen Usual Suspect – en rulle med Kevin Spacey i högform.

1. Brotherskrivaren som står på mitt matbord är en vinst som jag fick i samband med aktiviteter på Idébanken för ett antal år sedan. Idébanken var verket av Anders Meiton och fungerade bra under en tid. Via detta inspirerande & konkreta nätverk fick jag chansen att möta både Marcus Persson & Mårten Norman & Linda Runarsdottir. Tre personer som jag uppskattar och har haft kul med. Vi rodde i land några uppdrag som handlar om att sälja idéer och har skrivit en liten bok och haft kul ihop. Om jag inte gått med där hade inget av följeffekterna uppstått. Jag tänker på det när jag tittar på min fina skrivare. www.ideprenorerna.se
2. På väggen hänger några skruvade alster av konstnären Viktor Hertz www.viktorhertz.com Här har vi en person som jag sprang på för 3-4 år sedan då han och hans bror Peter stod och tryckte i sig gratis laxsnittar och fulchampagne på Brouhouse i Göteborg. Det var en tillställning som även den handlade om idéer och naturligtvis vann Hertz-bröderna sin kategori medan jag fick stå som förlorare. Förlusten tog jag snabb igen tack vara den nya bekantskapen och det har medfört en ny och trevlig dimension i tillvaron. Vitor har gått vidare och producerar berömda affischer och piktogram och gör det han vill. Det är alltid bra med folk som gör det som de vill. Sånt underlättar.
3. Till höger om mig ligger en Ibanez-gitarr. Självtillhör jag den här blockflöjts-generationen och minns väl när vi fick prova att blåsa och försöka spela Till Paris på en Gris. Det var nog inte förvånande att musikläraren på Storjökolan sa...Hörru Andersson det här är tåmjfan det sämsta jag har hör... Säger man så till en 11 åring är sannolikheten stor att personen i fråga lägger ner musicerandet under längre tid framöver. Men för några år sedan förstod jag att många låtar med U2 och Bruce och Lundell har ett fåtal accord och jag ser numera gitarren som en god vän. Dock är musiken bara för mina egna öron då stämbanden låter som en ostämd skördetröska som sjunger på sista refrängen.

Musikinstrumentet fick mig att tänka på Joel Lager som talangfull och trevlig individ som jag gillar att diskutera med. Han är mångfaciterad och har en sund inställning till livet. Nu senaste pratade vi om att bo i en stuga och vad det innebär. Skrattar lite när jag av en annan god vän fick kommentaren...Du Mattias du borde träffa Joel han är sympatisk och ni skulle gilla varandras sällskap. Klok och duktig gitarrare är han också. Tror förresten att han farbror spelar på Barbados ibland. Jag tackade för tipset och gick och tänkte hur coolt det är att vara trubadur på en karibisk ö. Sen förvisso

visad det sig at det var fel på en preposition och det var tunggung i Barbados istället för på. Men att tillhöra ett bra dansband är coolt i sig. Ikväll har jag förresten lärt mig ett par BonJovi låtar så här tomten till ära.

4. En svart hatt hänger på en krok här. En hatt jag fick av Dave Hart i Australien som avskedspresent för några år sedan med visdomsorden: There is a difference between Life is no where and Life is now here. Nedan är Dave med sitt band. Skrikmusik och hög energi men tro inte att det är någon knäppgök som gigar och vrålar utan här har vi en filantropisk ingenjör vars förmåga att insikt i det goda samtalet är enastående.

5. Det pratas om krig och AK47 på radion. Hemsgheter när de är som bäst men om vi plockar bort numret har vi AK och det är en förkortning på AnnaKarin och där har vi ytterligare en guldklimp i tillvaron. AnnaKarin är en person som är bättre än sin egen avatar – vilket tillhör ovanligheten nu för tiden. Egentligen har jag bara känt till henne och inte mycket mer. Eller hon var snarare en ouppnåelig person och duktig på det mesta. Inte minst på att lira brännboll för BK Rel. För ett tag sedan tänkte jag...Undra vad som hände med hon som hängde med Pikkuniemi. Så jag hörde av mig.

Det medförde många skratt och kloka insikter och en riktigt bra och klok bekant. Det känns glädjande att hitta bra folk i mogen ålder. Förut var det nog enklare att hitta nya kamrater. Man gick ut och satt sig i sandlådan och efter en halvtimme hade man en handfull nya vänner. Skulle man gå ut och sätta sig i sandlådan skulle någon ringa polisen. Anna-Karin har fullt upp med forskning och föreläsning och familj och barn och hit och dit. Jag har svårt att begripa hur hon hinner med allting men vissa har någon form av överväxel. Rekommenderar boken Digitalt Entreprenörskap som blivit en succé och även hennes Bloggskola och föreläsningar är slutsålda gång på gång. Det är coolt när det går bra för vettigt folk.

6. Kikade i en låda och hittade en Luleåtröja från någon match. När jag tänker på Luleå tänker jag på min bästis Erik och hans fru Anna och två barn och bångstyriga hundar. Jag hade gärna spenderat mer tid med min bästa vän men det blir tyvärr för sällan. Men gamla klockrena vänner behöver inte ses hela tiden utan när man träffas är som om man aldrig varit ifrån varandra och konversationerna och glädjen flödar som världens största vattenkraftverk – Itaipu som jag förresten besökte i oktober. Erik är en glädje och jag tänker på honom var dag.

Och en annan i kompisgänget som har huvudet väl fastskruvat och positiv syn på saker och ting är Taveljäakademiern Rikard. En observant person som ställer upp om man frågar och har en förbluffande förmåga att konversera på ett trevligt och enkelt sätt med många dimensioner. Till skillnad från många andra har han förstått varför vi begåvats med två öron och en mun. Det ger lite cred och det blir lite av Fantomens ordspråk "När Rikard talar så lyssnar man".

7. På kylskåpet hänger en bild på min amerikanska bror Brad och farfar Frank Page. Återigen här börjar minnesluckorna hitta ordning och bara genom att blunda en smula kan man vara tillbaka i Missouri och minnas Budweiser nere vid Lake Creek eller tidig kalkonjakt med Harry Brauer. Eller hur man fiskar catfish med Matt Demand eller hur man flyr från en uppretad poliskonstapel genom ett stort majsält eller det antiklimax som tog plats 1990-11-01 19.50 då domarpipan visslade för sista gången. Tänk att en bild kan framkalla både lukter och smaker och sinnesstämningar. För många som är andra personers bilder platta och intetsägande medan de i själva verket kan vara minnen i flera dimensioner.

8. Bläddrar i gamla papper från en uppdragsgivare i Schweiz medan Perikles tutar ur Spotifylistan. Det får mig att tänka på Schweiz och Skåne. Det i sin tur får mig att tänka på Lucio och Linda. Här är kopplingen att Linda från Skåne hyrde min lya för ett par år sedan och Lucio är den andra häften från Schweiz. Voila. Klockrena personer och vi har hängt en hel del på slutet. Jag blev glad att höra att nu snackar Lucio svenska som en vårfod i Abisko efter intensiv SFI och dessutom som en bonus har han fått bra jobb på Skanska. Guldstjärna på det. När jag var och hälsade på dem i Bergsjön trodde jag först att de bodde på en Djurgården eftersom där fanns kossor och grisar och små höns och hästar. Det är ett integreringsprojekt som vi kan kalla Djur i Staden. Verkar fungera förträffligt. Båda dessa personer är lättsamma och glada. Det gör liksom tillvaron mycket bra bättre. Är glad att kalla dem mina vänner.

Resor

Mellan maj och december har jag staplat upp nio resor med lite blandade uppdragsgivare men mestadels rört mig i Skandinavien och visat blåhåriga damer runt vår vackra omgivning. Både jänkare och australiensare är väldigt enkla att umgås med. Visserligen kan en del amerikaner ha otur när de tänker men det är aldrig några problem att hålla igång en konversation och det händer alltid något.

En framgångsrik man från östkusten hade en annorlunda kommentar. Vi gick längs Havis Amanda i Helsingfors och lite längre bort finns gamla lagerbyggnader och jag pratade på och sa något i stil med: These stonebuildings used to serve as warehouses on the wharf and were built in the year 1835. Mannen kom upp lite senare och undrade: Great talk Matt but I wonder if that would be like in metric years? Jag väntade på en punsch-line men den kom aldrig. Som sagt. Ibland har man otur då man tänker.

Det är en fröjd att ta hand om utländska turister i Sverige men ibland kan man sakna arbetskamrater och det finns få som har samma referensramar och kan dryfta utmaningar och problem. Förvisso träffar man andra guidekollegor längs vägarna men det är inte samma sak som att ha arbetskollegor. Sen under oktober och november var jag iväg några veckor till Sydamerika för att visa svenska gruppresenärer runt det fantastiska kontinenten med tango och Macchu Picchu samt Iguazufallen och Pisco Sour. Kanske är det så att om man inte har några problem så skapar man dem och jag blev förvånad över både attityd och inställning hos de svenska gruppresenärerna. Det var nästan i stil med att det inte fanns svenskt kaffe på rummet och...du kan väl kila upp på rummet och hämta mina röka. Det får mig att klla mig själv i skalpen och ibland fundera hur i hela fridens dagar folk är funtade.

Guideriet är fantastiskt roligt och man lär sig en del om sig själv. Nackdelen är att man är borta en hel del och efter att ha jobbat av och till i 12 år med turism skulle det kännas skönt att vara lite mer på en plats. Då tänker jag på Göteborg. Om det kommer något roligt och annorlunda erbjudande så ska jag ta mig en ordentlig funderare på det. Men då måste det dyka upp något roligt. Om jag skulle vara hemma mer tror jag att jag skulle engagera mig en del i några föreningar och kanske en smula i politiken. I båda är jag rätt övertygad om att jag kan göra förändringar till det bättre.

Nu framöver är det en Hurtigruten i februari som gäller. Det blir skönt med en vinterresa där jakten på Norrskan och bedårande Nordkap står högst på önskelistan för besökarna. Annars

är sommarens utflykter redan bokade och det kommer att gå bra men om jag känner mig själv rätt är detta det är då jag kommer att avrunda resandet och försöka fokusera på något annat. Om jag inte efter nästkommande guidesäsong har hittat något som jag brinner för här i Göteborg då kanske det är dags att se sig om efter nya jaktmarker.

Iguazu-fallen i Novemberskrud.

Gudfar

Under året har jag fått ett ärofyllt uppdrag som Gudfar. Under åren har jag som många andra misslyckats med alla möjliga uppdrag men jag tänkte att detta skulle bli annorlunda. Sen har jag kommit underfund med att det är rätt kul med små människor. Viggo heter krabaten och som Baloo säger ska jag lära honom allt jag kan. Det lär gå fort. Kan inte förstå att tiden från maj månad och fram till nu har rasat iväg så fort. Nu kan den lille både dricka själv ur pip-mugg samt har fått en tand och kan typ stå upp på alla fyra som en liten groda. Inom kort kommer han att köra epa-traktor och palla äpplen.

Parhästar

Lova runt men hålla tunt. Det gör jag nog själv i tid och otid också men jag kan ändå tycka att det är förvånansvärt många som nu är min egen ålder som blivit trötta och mätta och som har lagt risktagandet och chansandet åt sidan. Jakten på parhästar att göra roliga projekt med går vidare. Mycket kan låta bra vid första anhalt men sen när det kommer till kritan så fegar en del ut. Hörru Mattias kan vi inte fixa chartra ett flygplan och kalla det skidflygplanet sa en person till mig häromsistens. Jo klart vi kan. Vi diskuterade lite vart i Franska alperna vi ville åka. Jag ringde och kollade vad det skulle kosta att hyra ett plan för 100 personer samt hörde mig för om hotell och busstransfers samt skiduthyrning och lite annat. Då jag sedan sa att det var på G hördes tonerna av...Ja men det var ju bara en idé typ.

Sen behöver man inte hyra några stora plan utan det är minst lika bra att verstkälla små snabba projekt. Men även där tycker jag det är lite svårt att hitta folk med rätt kemi. Sen är det förmodligen inte så att det är dem det är fel på utan lågoddsaren är att det är jag.

Att det ska fungera med parhästar är som med försäljning. Många möten ger många chanser som ger större möjlighet att något fungerar. Sen att man har samma energinivå är viktigt och kanske är det så enkelt att man bara har olika energier. Det finns ingen värdering i det utan bara ett konstaterande.

Bästa parhästen just nu är nog Tim Ferriss. Han är författaren bakom boken 4 timmars arbetsvecka. Naturligtvis skitdålig titel och det är inte som om Ferriss bor på samma gata som mig men jag inspireras av det han skriver. Anledningen till att jag gillar det är att han själv har gjort det han printar ner i text. Det ger alltid lite extra kudos.

Idéer

Interessant och Idébanken och andra idéävlingar. Ibland kan det nästa göra ont i huvudet av alla dessa små och stora idéer. Att ha det som hobby och intresse kan både vara själva dödande eller som Askungens bal på slottet – helt underbart. Det poppar upp snabba idéer som kan förvandlas till realitet rätt fort och de blandas naturligtvis med mer episka och storslagna existentiella förslag på förbättring.

Nu vet jag av erarenhet att jag är rätt duktig på idéer men problemet är återigen att dels hitta rätta personer att driva saker med och sen formulera det hela så att det blir en gångbar produkt eller tjänst av det hela. Under året har jag skickat in 4 produkter till Designtorget. Förvisso har de alla fått nej men det är i alla fall en skön känsla att kunna ta tanke till produkt rätt fort. Nej får man hela tiden. Det är bara att knacka på fler dörrar och rätt dörrar.

Sen när man börjar prata om kreativitet ler jag i mugg när företagsledare och personer i ledande positioner inte ens förstår det mest elementära hur de skapas och vikten av att avsätta tid för att titta på detta område. En del tror att det bara är att köpa en sämre bag in box och en ostämnd gitarr så är saken biff. Inget kunde vara längre från sanningen. Det finns goda metoder och forskning hur vi på ett bra och strukturerat sätt kan verka för att få både fler och bättre idéer och hur de kan stärkas och värderas. Kreativ Metodik kallar jag det hela och själv tror jag att jag skulle vara rätt duktig att prata om det hela. Men återigen saknas en likasinnad där.

Att skriva och att vara en estradör inom ämnet är inte det som är problemet utan i skrivande stund är det att packetera det hela på ett vettigt sätt. Kreativa yrken brukar vi prata om. Och människor som pysslar med copy eller någon form av marknadsföring brukar tro att de håller på med det. Snacka om att det behövs nya synsätt i schemaläggning i vården eller utbildning av nya lärare. Nåväl. Nu har jag i alla fall deutveckling.nu och hoppas jag kan göra någon bra av det under året som kommer.

Förra året jobbade jag 3 månader på Realize www.realize.se och anställningen fick jag efter att jag vunnit en tävling. Det var en nyttig erfarenhet och kul på många sätt men jag lärde mig även att jag inte riktigt passar där det finns kontrollbehov och kunskapsöverföringen och strukturen är en smula bristfällig. Ibland när man som utomstående går in på arbetsplatser kan man känna rätt fort i magen om man vill vara med eller göra något annat.

Oavsett tycker jag ni ska köpa Idéspelet www.idespelet.se Det fungerar väldigt bra om man gillar att skapa nya möjligheter och förutsättningar. De som ligger bakom Realize är duktiga på det dem gör.

Idéspelet för dig som vill komma på nya idéer och träna din kreativa förmåga >

Fem snabba jag vill förverkliga är 1. Servetto 2. Skitsnacksbingo 3. Varulvsfrön 4. Tärningspenna 5. MC Secure 6. Champinjontärnare

Lite snabbpitch.

1. Servetto är en informationservett som redan är långt gången och det känns rätt fint. Vi har två möten med större inköpare i Januari. Det är en produkt som man inte ska trycka utan man ska sälja in själva konceptet och där har Jenny Ferry varit till stor hjälp. Hoppas det går väl i Januari.
2. Skitsnacksbingo är en vanlig bingoplatta men med ord istället för siffror. Här går det att variera på olika teman.
3. Varulvsfrön är ett sätt att få små människor att bli mer engagerade av att odla. Man tvistar helt enkelt till vanliga frön med hjälp av förpackning och blodvatten och annat kul och sen säljer man in dem. Det finns ocks möjligheter att köra Spöklomma och zombieplanta. Här är det viktigt med paketering och story telling.
4. Tärningspenna eller uppdragspenna är helt enkelt en vanlig penna med 6 kanter och varje kant har en siffrar eller sak du ska göra. Du flippar pennan och gör det som den landar på.
5. Det finns stora problem i MC branschen med framlås på hjulen och när förarna kör iväg glömmer de att låsa upp. Det blir tjuv och tjafs och det kostar en hiskeligt massa pengar att åtgärda detta. Detta kan lösas genom enkla varianter. Enklaste sättet är att sätta en stor fet chockrosa info vid nyckeln där det står: LÅSET FRAM.
6. Champinjontärnare är som en äggskärare men för svamp. Produkten är inte ny men med rätt design borde den kunna sälja bra på olika matvaru/designbutiker.

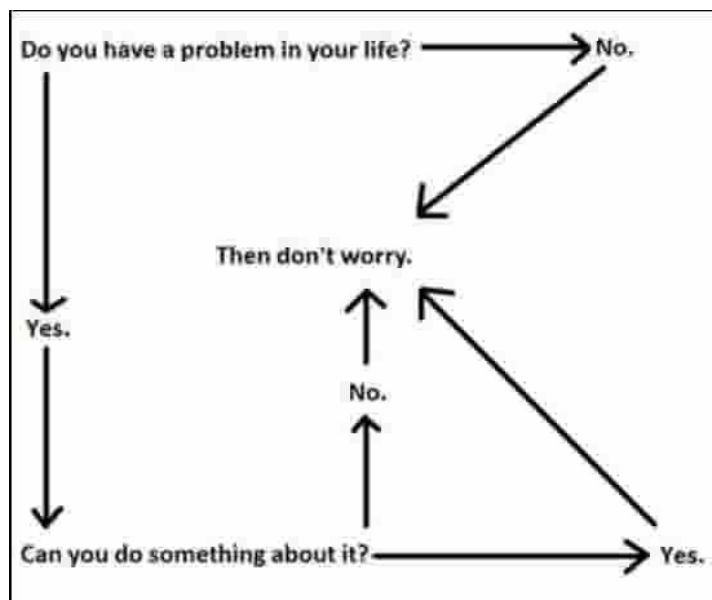
Lokal

Sedan 2012-01-01 har jag haft en lokal på Lindholmen och närmare bestämt Karlavagnsgatan 11. Den ligger rätt nära Dear Friends och Lundby Hotel. I denna stad skriker man efter bostäder och det är folk som ber på sina bara ben om att få ett tak över huvudet. Tycker det är märkligt att vi inte valt att bygga mer och billigare. Det går inte säger Peab och SKANSKA. Klart det gör det. Det är viljan som saknas. Skämskeps ska delas ut till alla ansvariga. Dock är det lite kräftgång med intresse för lokaler och det finns för många tomma sådana.

Sen verkar det vara en mental blockad att sitta på Hisingen. Det tar 8 minuter från Nordstan med buss som går hela tiden. Och 4 minuter med färjan över till Rosenlund. Men under året har jag haft personer här. De som först hade ett projekt var ett par grabbar från en utbildning som skapade världens första analoga hemsida. De satt här 7 dagar x 24 timmar och efter projektet hade vi fått 5000 fax och båda grabbarna hade fått anställning på företag utomlands. Sen har jag haft en spökskrivare här samt framgångsrika Jasmine Soufi som driver middagsklubben. Lägg till det en översättare och en klassisk gitarrspelare samt Erik som bodde här ett par tre månader och Davids om var här en sväng och nu har ett par jobbcoacher flyttat in. Men prio ett under första kvartalet 2013 blir att hitta 2-3 hyresgäster till. Funkar det ska jag verkligen sluta och tjata om det hela.

Skulle kanske ha tänkt lite mer innan jag satt igång med detta projekt. Nu tycker jag det har blivit lite efterhandskonstruktionslösningar och ingen riktig helhet. Så går det ibland när man är otålig. Men skam den som ger sig.

Ibland oroar sig folk över saker. Om sanningen ska fram har det mesta man oroat sig för inte inträffat och ibland då jag funderar brukar jag plocka fram den här oroamigkartan. Funkar rätt bra.

Agentio

Under året har jag kläckt en i mitt huvud rätt smart förmedlingstjänst men det innebär att det måste vara klockrena rekommendationer som leder någon vart. Det innebär också att

man verkligen måste känna de man rekommenderar och att det funkar. Så här funkar det i huvudet:

1. Någon vill ha någonting gjort
2. Någon kan göra det som någon annan vill ha gjort.
3. Vi för samman de båda och om det leder till konkret affärsuppgörelse blir belöningen 10 % av fakturerat belopp.
4. Det är en win-win för alla.

Tillsammans med Katharina Brunat på Brunat PR & Event har vi filat lite på den här och det tar sig sakta sakta men relativt säkert. Första anhalten är att knyta bra folk till oss inom olika ämnesområden så nu har vi ett par fotografer och en copy och översättare lite andra. Nu har vi inte kört igång helt och fullt men i skrivande stund har vi i alla fall gett ett par tre personer uppdrag som vi är stolta över. Inga jättestor projekt men det är i alla fall bättre än att inte gett folk uppdrag över huvud taget. Året som gick har jag också fixat jobb för sex personer inom resebranschen. Det kan jag vara lite stolt över. Men tror jag är lite som Wallenstams berömda epitafium: Verka utan att synas.

Sen brukar jag ibland tipsa folk på egen hand. Om tips leder till något roligt är det trevligt att ha varit iblandat. Om inget annat tror jag det blir lite karma på det hela.

Hundar

Många hundar har passerat revy men fortfarande är min absoluta favoritjycke Pallas. Fina tapeter är det också i bakgrunden. I år har jag bland annat gått ut med en schlador som bara skällde och drog. Sen har vi lilla goa Lizzy som är en Jack Russel. Hon är go men är tyvärr lite rädd för andra hundar vilket gör saker och ting tråkiga för henne. Verkar vara svårt att träna bort. Sen har vi Indira som är den snälla och lite dum. Nu häromdagen fick jag också en liten ny bekantskap i en miniterrier som bara väger 2.3 kilo (Mumsbit för Pallas) och jag hoppas jag ska få chansen att ta den på en svängom inom kort.

Pallas RIP

Smådockor

Då man inte har så mycket att göra mellan januari – Maj (tar gärna emot förfrågningar) så får man försöka hålla sig flytande på annat sätt. De här små textilskådespelarna rullar på ganska lagom. www.fingerdockor.se Naturligtvis en produkt som ingen behöver men de skänker lite pedagogiska stunder och man kan både sjunga sånger och spela lite dockteater. Nu är försäljningen på Liseberg slut för detta år och det gick inte lika bra som förra året men jag tror det berodde dels på att boden inte vara så bra som jag ville och att läget kanske var lite fel. Hursomhelst finns de på Designtorget vilket är bra och nu har jag förvisso inte fått siffrorna för december men jag hoppas att de har sålt för kring 90 000:- under denna sista julmånad. Sen finns dem på lite andra butiker. Så jag är nöjd med det. Sen fick jag en order av Barnens Bokklubb på 6000 dockor som ska levereras i början av april. Sen har jag jobbat rätt hårt för att få till en alternativ passiv inkomst och jag tror nu att det har lyckats. Det funkar så här:

1. Dockorna ska till Australien där de ska tas in. 2. Jag har sagt att Australien får köpa de små figurerna för 1 USD 3. Själv betalar jag 0.6 USD och har fått en deal med leverantörerna att de säljer dem för 1 USD till Australien och att jag får 0.4 USD per docka. Nu ska vi inte dra på några stora växlar men funkar det som jag vill (mycket gör inte det) så hade jag hoppats att de tar in kring 25 000 dockor på årsbasis vilket medför $25\ 000 \times 0.4 = 10\ 000$ USD. Detta är ett konkret exempel hur passiva inkomster fungerar och kan man ha några sådana är det bra. Det är ingen Utopia utan bara ett annat sätt att tänka kring ekonomiska flöden. Nu blir det säkert inte så som jag har tänkt. Men tanken är god.

Jag tycker det är kul och viktigt att prata pengar. Andra tycker inte det. Det är deras problem.

Bra folk

För ett par månader sedan blev Obama omvald och bra var väl det. En person som följt det hela lite närmare och som är bäst på politik och är sekreteraren för Framtidskommissionen och kanske den absolut bästa och mest sympatiska professor som jag känner till. Fast jag antar att Jesper Strömbäck har viktigare saker för sig nu eftersom han och Berivan blev föräldrar i slutet av oktober. Man ber att få gratulera.

Ann-Sofi har tyvärr tagit sitt pick och pack och dragit till Dalarna där hon går en utbildning på 2 år. Jag saknar henne och lilla favoritjycken Razmus. Hon var faktiskt den första bekantskapen i Göteborg som jag hittade via den eminenta sidan Couchsurfing.org Kan varmt rekommendera den. AnSo har alltid något roligt att säga och är nyfiken på livet.

Jonathan och Maria kom förbi och hälsade på häromistens. Mina favoriter från tiden i Alperna. Jonathan han flyger för TUI och Maria hon jobbar med klurigheter på labb. Sällan har jag träffat personer som är mer nöjda med tillvaron. I släptåget nu för tiden finns två barn och den sista dök upp i början av december. De båda bor i Lerum och det är en ynnest att se folk som är nöjda och tillfreds med tillvaron. Heders.

En annan som kom och tjatade i vintermörkret på Liseberg var Charlotte Swanström som är en av två Swanströmssystrar från Holmsund. Egentligen minns jag bara henne som en fjortis med stort yvigt hår och nu har hon hamnat på Johanneberg med sin David och ett tvillingpar. Lättpratad och glad. Man blir glad att hitta norrlänningar i exil här i Sveriges framsida. Jag hoppas vi kan ta lite uppfriskande vinterpromenader i början av 2013.

Jonas Von Essen är så ovanligt som en VM silvermedaljör i Minne. Låter märkligt men Minnesförbundet som startades av Idriz Zogaj har vuxit och den som jag tycker är mest sympatisk och den som har de bästa sociala förmågorna är en ny snubbe som heter Jonas Von Essen. Han kom till tävlingarna i Jeans och sliten t-shirt och spöade andra med hästlängder. Han hade tränat i några månader och till skillnad från de andra som utöver denna sport läste han inte teknisk fysik på Chalmers utan utbildar sig till högstadielärare. Det kändes som en härlig ny frisk fläkt och vi ska försöka träffa varandra lite mer här i början av det nya året vilket känns som en bra deal.

Naturligtvis kan listan över bra folk göras lång men låt oss avsluta med Elin Jensen som har varit en stor hjälp nu under julmarknaden på Liseberg. Hon har verkligen varit en härlig frisk fläkt och där framåtanda är mellannamnet och ett positivt förhållningssätt talar sitt tydliga språk. Hon trivs med studier och pojkvän och hund och är återigen en sån här person som underlovar men överhåller.

Mål 2013

Så här års ska man skriva ner lite mål säger folk som vet. Vad folk ibland missar är att göra mål som är greppbara. Ibland är det mål som...Jag ska rädda världen...eller liknande. Målbilder som inte har SMART metoden är dömda att misslyckas så ett hett tips är att jobba utifrån Solfjädersmodellen och beta av den i lagom takt.

För egen del har jag några saker jag vill försöka göra:

1. Har räknat ut mitt PPD och det är omkring 297:-

2. Tänkte bli av med lite fläsk och landa på under 70 pannor. I skrivande stund skriker vågen 79.
3. Betala av 6/8 på mitt lån jag har på lilla lägenheten här i Göteborg.
4. Scora 90 % excellent på alla guidade turer
5. Etablera en meningsfull relation värt sitt namn
6. Få in två produkter på Designtorget
7. Se till att skapa ett föreläsningmaterial på Idéutveckling.nu
8. Skapa förutsättningar för meningsfullt jobb i Göteborg
9. 3 månaders semester
10. En lokal som är fullt uthyrd
11. Skriva färdigt ett litet alster om praktisk och humoristisk ekonomi men här behöver jag hjälp med de sista 15 % av skrivandet. Men det ska väl ordna sig.
12. Ta en kurs på Univeritetet. Känner att det var ett tag sedan och min hjärna håller på att möbla igen lite gran.

Jobba utifrån av känslan från bilden nedan: Bra med målbilder. Jag vill känna mig lite som statyn.

Bittra

En av de bästa behållningarna jag haft under senare åren är behållningen jag har haft av Jessica och Hanna på BittraBritta. Det låter som om jag dryper av smöriga kommentarer och det är ganska opassande en karg norrlänning men man ska lyfta fram saker och ting som man tror på och som känns rätt i mage och ryggmärg. Så är det. Det har varit en härlig resa och sund bekantskap som i alla fall i mitt sinne blir bättre och bättre.

Sen talar jag för mig själv och kanske tycker tjejerna precis tvärtom men jag tror faktiskt inte det. Och det känns bra. Vill ni veta vart ni hittar det mesta av det bästa kan ni kika på www.bittrabritta.se. Där finns något spännande hela tiden.

Minuspoäng

Det enda som jag kan bli riktigt irriterad på är mina jäkla ögon som ställer till med problem ibland. Man blir trött i huvudet och en smula grinig när synfältet inte fungerar som det ska och sen är det riktigt tråkigt att körkortet nu för tiden är ett minne blott. Men det finns naturligtvis kreativa lösningar på det. Man får sträcka ut tummen eller anlita privatchaffis men det är tröttsamt att hela tiden åka snålskjuts på folk då man ber om hjälp att flytta soffor eller köra saker till tippen. Nog om det.

Reflektion

Som jag lovade i början av detta alltför snabbt ihoptåtade brev skulle det vara...Tankar till min Gudson då jag har en. Istället blev det mest upprapande text men då tänker jag på Ronny Eriksson då han var sommarpratare. Denna storvuxne samhällsskämtare kom in i studion och knäppte på radion medan han knådade snus och tog till orda:...Jomen hej ja het då Ronny å jag tänk berätta om hur hä va å åk till Amerikat. Så börjar han prata och målar upp en fantastisk bild om där han sitter hemma i sin gammelfarfars hembygdsgård. En stor rödmålad träkåk ute i Norrländska bygden överblickandes vatten och åker. Han går omkring i huset och hittar saker som förvandlas till minnen och han berättar om det fiskespö han hittar på vinden och äventyret med sin lillebror då gäddorna lurade i vassen. Han talar om tunnbrödbakning med moster Sigrid och vedhuggning med morbror Bengt.

Första timmen av radioprogrammet går och det spelas ingen löjlig musik utan Ronny pratar på och målar upp den ena fantastiska historien efter den andra. Lyssnarna njuter men funderar när det ska bli prat om Amerikat medan Ronny fortsätter...Jo här om sommrarna hölls de med slåttran och kattrackarna sprang och jaga svansa och en blind-Anders låg mest på höskullen då livet var som enklast. Efter 1 timme och 45 minuter går han in i köket och kokar sig en kaffe och dricker desamma på bit och en halv minut innan radiosändningen slutar stänger han dörren och harklar sig...Jomenjust ja skull ju berätt om hur hä va i Amerikat...Jomen hä va som bra de.

Ronny Eriksson

Mvh
Mattias
Dag som ovan